T. C.

MAARİF VEKİLLİĞİ

TEBLİĞLER DERGİSİ

Her hafta Pazartesi günleri neşrolunur

Neşriyat Müdürlüğünce çıkarılır. Tek tek satılmaz. Alâkadar makam ve müesseselere dağıtılır. 50 nüshadan ibaret bir yıllığı kırk kuruş mukabilinde abonelerine gönderilir.	30 Eylûl 1940 PAZARTESİ	Cilt : 3 Sayı : 90

Maarif Vekili Hasan - Âli Yücel'in 30 Eylûl 1940 akşamı Ankara radyosu vasıtasiyle talebe velilerine yaptığı hitabe

Yurtdaşlarım;

1940-41 ders yılına girerken öğretmenlerimize ve talebelerimize yeni yılda kendilerinden beklediğim hususları bildirdikten sonra sizinle, mekteplerimizde okuyan evlâtlarımızın ana ve babalarile konuşmayı, yerinde, faydalı, hattâ zarurî gördüm.

Her şeyden önce size şu hakikati söyleyeyim ki; okul denilen müessese, üstüne aldığı vazifeleri, ancak ana ve babalardan, aileden; ve daha geniş ölçüde cemiyet muhitinden yardım gördüğü nisbette yapabilir. Okulu, aile ve cemiyetten başka ve ondan müstakil farzetmek, başlı başına bir hatadır. Maddî ve dış manasile bir bina olan okul, hakikatte bütün bir muhit, bütün millî ve insanî münasebetler, bir kelime ile bütün bir hayattır. Çocukları yetiştirme vazifesini tek başına üzerine almış gibi görünen okulda, her istediğini yapan sihirli ve tabiat üstü bir kudret olduğunu zannedenler çok yanılırlar. Onun için «ben çocuğumu mektebe verdim, vazifem bitti» diyen ana ve babalar, analık ve babalık vazifelerinden gafil olanlardır. Aile ve okul, biribirini tamamlıyan, evlâtlarımızı yetiştirme gayesinde yekdiğerini kuvvetlendiren iki müessese olarak göz önünde bulundurulmalıdırlar.

Ailenin, ana ve babaların, evlâtlarını yetiştirme hususunda ilk vazifesi, onların en yakın yardımcıları olan hocayı ve mektebi hürmete lâyık birer varlık olarak tanımaları ve tanıtmalarıdır. Analar ve babalar, vatandaş olarak milletlerine, devetlerine, içinde yaşadıkları cemiyete nasıl iman ediyorlarsa milletin, devletin ve içinde yaşadıkları cemiyetin öz evlâdı ve öz malı olan hocaya ve mektebe de öylece itimat etmelidirler. Onlar, bu varlıkları kötüledikçe ve çocuklarına böyle bir kanaati bilâperva aşıladıkça mektebin ve hocanın arzu ettikleri kemale ermesi için lâzım olan şeref ve itibar yok olur; bunlar yok olunca da iyi mektep ve iyi hocaya nail olmaktan, millet, mahrum kalır. Türk ananesinde hocaya verilmiş olan itibar ve itimat hissini kaybetmek, millî vasıflarımızın en sağlamlarından birini terketmek olur.

Böyle söylemekle okulun tenkit edilmemesini, analar ve babaların iyi ve doğru bulmadıkları, beğenmedikleri noktaları söylememelerini istediğim zehabına asla düşülmemelidir. Bilakis biz, okula karşı yapılan her türlü şikâyeti, her an dinlemiye, okulun noksanlarını gidermek hususunda ileri ürülmüş fikirleri her zaman ehemmiyetle telâkki edip derhal harekete geçmeğe hazırız.

Bilmenizi isterim ki okullarımızın kapıları evlâtlarımıza olduğu gibi onların ana ve babalarına ve okula içten alâka duyan herkese açıktır. Memnun olmadığınız bir hali, gördüğünüz bir noksanı, cemiyet içerisinde dedikodu halinde ve bir mırıldanma şeklinde sürükliyecek yerde, doğrudan doğruya okulun Müdürüne, icabında Maarif Müfettiş ve Müdürlerine, her vilâyette bizim de en yüksek mümessilimiz olan Valilere, bütün maarif teşkilâtına ve nihayet hepsinden millete karşı masul olan Maarif Vekiline müracaat eder ve her türlü şikâyetlerinizi onlara söyliyebilirsiniz. Ders seneleri içerisinde mekteple her türlü alâkayı kesip ancak imtihan zamanında iyi kötü bir şehadetname elde etmek kaygusile yapılmış müracaatlerin ne kadar faydasız ve kıymetsiz olduğunu bu vesile ile de hatırlatmak yerinde olur.

Türk öğretmeni; tıpkı askere çağrılmış bir türk eri gibi - kadınlı erkekli - kurasını çekip memleketin en uzak ve hayat şartları en gayrimüsait yerlerine seve seve giden, sırasında gece uykularını terkederek talebesinden aldığı vazifeleri sizler rahat rahat uyurken tashihe uğraşan, bildiği şeyleri iyi öğretebilmek için bütün kudretlerini seferber ederek varlığını yıpratan, evlerimizde zor başa çıkabildiğimiz iki üç çocuğa mukabil yüzlerce yavrumuzu terbiyeli ve bilgili kılmak için çalışan bir insandır. Bu fedakâr ve vazifesine bağlı insanlara toptan menfi hüküm vermek için vicdanlar ne kadar katı, yürekler ne kadar insafsız olmalı? Türk öğretmeni insanlık camiası içinde, emin olunuz, büyük hürmete istihkak kazanmış bir varlık ve türk mektebi, millete karşı vazifesini yapmak için azamî gayretini sarfeden verimli bir müessesedir. Ona her hangi bir şekilde haksızlık etmek, bindiğimiz dalı kesmek olur.

Hocayı ve mektebi kendi vazifelerine bıraktıktan sonra tekrar eve, aile muhitine dönelim. Analar ve babalar, her şeyden evvel evlerinin hayatını çocuklarının vaziyetine göre tanzim ve tertip etmelidirler. Ananın ve babanın ilk hedefi evlâtlarını yetiştirmek olduğuna göre bu tarzda hareket, bir fedakârlık olmadıktan başka kendi yaşayışlarını tanzim bakımından da mühimdir ve zaruridir. Köylerimizde ve pek çok kasaba ve şehirlerimizde erken yatıp erken kalkmak, bir türk itiyadı olarak esasen mevcuddur. Fakat büyük şehirlerimizde vaki olan gece toplanmaları, uzun saatler süren misafirlikler; çocukların çalışmalarına ve istirahatlerine engel olan ve devamlı, muntazam çalışma imkânlarını onların ellerinden alan kötü ve zararlı âdetlerdir. Bunlar - misallerini şahsen bilirim ve sizlerin aranızda da benden daha iyisini bilenler vardır ki - bir çok gençlerin, ancak ailelerinin servet, mevki ve otoritelerinden istifade ile tufeylî bir hayata düşmelerine sebep olmuştur.

Evlâtlarını içki sofrasının veya oyun masasının yanında bulundurанlardan; her türlü lâubali, açık konuşma ve hareketlere çocuklarını

muhatap kılanlardan türk vicdanının nasıl nefret ettiğini söylemeğe hacet yoktur. Onların bu gaflet uykularından uyanmalarını dilerim. Buna mukabil öbür tarafta, az çok ısıtabildiği tek odasında, çocukları, sessiz ve dikkatli çalışırken günün ve dış âlemin yorgunluklarını ve üzüntülerini sakin sakin dinlendiren ve bu suretle kendi günlük dertleri üstünde rahat düşünebilmek fırsatını elde eden bir baba ve onun yanı başında huzur ile oturan bir ana, bu hal içinde saadetlerin en büyüğüne ermiş değil midir? Bilhassa sabah saatleri, anaların, kocalarına ve evlâtlarına karşı en mühim vazifeleri aldıkları zamandır. Kendisi uyurken çocukları okullarına, kocası işine gitmiş olan ana, içtimaî mevkii ne olursa olsun, servetinin mertebesi ne kadar yüksek bulunursa bulunsun analık vasfından kendini mahrum etmiş demektir. Türk milleti ne kadar bahtiyardır ki, böyle analar, onun kucağında, varlığı yokluğuna müsavi denecek derecede azdır. Hakikatte türk anası, yuvasının sessiz ve icabında cefakeş ve fedakâr koruyucusudur. Onları takdis ve tebcil ederim. Türk anası, bu söylediğim vasıflara sahip olmasaydı hepimizin mukaddes tanıdığımız ve yürekten saydığımız, başımızda görerek saadet duyduğumuz, kaybettiğimizde matem tuttuğumuz büyük ve aziz vücutlar nasıl yetişebilirlerdi.

Ana ile babanın her türlü ihtimamlarına mukabil evlâtlarından istiyecekleri ancak çalışmak, hayatın güçlüklerini, sertliklerini anlamak ve buna göre iradelerini kuvvetlendirmek, bilgi ve meleke kazanmaktır. Değil yalnız ana ile babanın evlâtlarında, bu gün her Türkün her Türkte affetmemesi lâzımgelen en büyük günah, tembelliktir. Tembellik, bütün ahlâksızların kaynağıdır. Çalışmıyanlar, işi olmıyanlardır ki kötülük düşünebilir; nefsinin fena isteklerini yerine getirmeğe, ancak tembellerdir ki zaman ve imkân bulabilirler. Tembel, bilerek bilmiyerek hem kendisine hem vatanına hiyanet etmektedir. Tembele müsamaha, tembelliği affetme, her türlü ahlâksızlıklara, fenalıklara, hattâ cinayetlere izin vermek demektir. Yaşamak istiyen her cemiyette tembele hayat hakkı olamaz ve olmamalıdır.

Hepimizin düşünmesi lâzımdır ki bütün tarihimizin en büyük, en kat'î harbi olan İstiklâl mücadelesini yapanlar, vatan uğrunda can vermiş olanlar bu vazifelerini, arkalarında müstakil bir vatan, yani kendilerinden sonra gelen nesillere en müsait yaşama ve çalışma muhiti bırakmak için yapmışlardır. Onların hayat bahasına elde ettikleri bu mukaddes varlığa tembel kalmakla verilen cevap, bir hıyanetten başka ne suretle tavsif olunabilir. Okulla birlikte analar ve babalar çocuklarına bu en büyük vazifelerini daima hatırlatmakta devam edecekler; onlara yetim ve yardımsız hayatını kazanarak okuyan ve çalışan temiz, kimsesiz, parasız memleket çocuklarının büyük misalini gösterecekler; hayat hakikatlerini günlük güçlüklerle çarpışa çarpışa erken idrak etmenin temin ettiği faydaları onlara anlatacaklardır. Çocuklar fikrî hayat ile birlikte iş hayatını da sevmeli ve işin büyük faziletini, işe inkılâp etmiyen fikrin hiç bir kıymeti olmıyacağını bilmelidirler.

Bilmeliyiz ki dünyanın içine düştüğü büyük mücadele, lâfla, yaygara ile, dedikodu ile değil; bilgi ile, meleke ile ve işe kalbolabilecek kudretteki fikirle karşılanabilir. Bir taraftan okula giden çocuklarınızı bu düşüncelerle beslerken, diğer taraftan tarlada, atölyede, dükkânda her türlü faydalı işlerde onların çalışmalarına mâni olmayınız. Size haber vermiye mecburum ki memleketimizde büro faaliyeti istiyen nevi-den kadroların nisbî dolgunluğuna mukabil, yeni ihtiyaçların doğurduğu teknik mesleklerin kadroları çok boştur. Bu itibarla işe ve tekniğe giden faaliyetleri arayıp tercih etmekle çocuklarınız için daha emin bir yarın hazırlamış olursunuz. Osmanlı devrinin ulûfe yiyicileri gibi üç beş kuruş maaş alıp dalgacı ve tembel bir hayat sürmek arzusile ve sadece bu düşünce ile vakit öldüren diploma düşkünlerine bu imkân hiç bir suretle verilmiyecektir ve verilmemelidir.

Bizim nazarımızda hakikatlerin ilki şudur: herkes ve her şey vatan için. Bu prensipten hareket edince evde ve mektepte yetiştirici nesle düşen başlıca vazifenin; şefkatli, fakat müsamahasız bir inzibat olduğu derhal anlaşılır. Seciye ve irade, bütün diğer ruhî melekelerin nazımı olduğuna göre evlâtlarımızı ahlâklı, karakteri sağlam, yiğit, canını millet ve memleketi uğruna fedadan çekinmez yetiştirmek, hepimizin istikbal huzurunda hesabını vereceğimizi bir an unutmamamız iktiza eden, kutsal bir ödevdir. Çocuklarına karşı yukardanberi söylediğim hattı hareketi kabul ve ihtiyar eden ana ve babanın karşısına o çocuklar, imtihanların güçlüklerinden şikâyet ederek çıkmıyacaklar; ve bilenle bilmiyenin ayrılacağı bu anlarda hocalarının önüne gelmekten kurtulmak için türlü çarelere baş vurmıyacaklardır.

Her evlât, ana ve baba için zeki, çalışkan ve üstün vasıflıdır. Bazan bu tabiî duygu, unutmamalıdır ki bir his dalâleti haline gelebilir. Daima bu ihtimali düşünerek çocuklarımıza karşı muhabbetlerimize mağlûp olmaksızın, imkân nisbetinde bitaraf olmağa çalışmalıyız. Başkalarını itham ederken onların da bir ana ve baba veya bu histe bir insan olduklarını hatırdan çıkarmamalıyız. Velilerden beklenen, çocuğun geri kalmış olan seviyesini müdafaa vaziyetine geçmek değil, onun daha yüksek seviyeyi elde etmesi için gereken sebeplere tevessül etmek olmalıdır.

Sözlerimi bitirirken bir çok köylerimizde çocuklarını okutmak için okul ve hoca bulamıyan aziz vatandaşlarımı sizlere hatırlatmalıyım. Fakat onların da içleri rahat olsun. Millî Şefimizin büyük bir millet davası olarak eline aldığı bütün türk çocuklarını okutma işi, bu sene Büyük Millet Meclisimizin kabul ettiği Köy Enstitüleri Kanunile Cümhuriyet Hükûmetinin başarıcı elinde bu yıldan itibaren hakikat sahasına çıkmış bulunuyor. Kendime ve size geniş yürekle ve tam iman ile tebşir edebilirim ki bütün köylerimizin, okullarına kavuşacakları yıllar artık uzakta değildir. Evlâtlarını gönderecek okul bulan babalar ve analar, bundan mahrum olanları düşünerek türk mektebinin, Türk hocasının ve türk maarifinin kadrini ve kıymetini bilmeli ve çocuklarımızı terbiye vazifesinde bize yardım etmelidirler.

Sevgili yurtdaşlarım :

Açık öz ve tok sözle ifadeye çalıştığım ve yüreğimden kopup gelen bu düşünceleri milletimiz için samimiyetle çarpan gönüllerinize tevdi ediyorum. Türk vatanının istikbali evlâtlarımızın elinde, evlâtlarımızın istikbali ise onları yetiştireceklerin ellerindedir. Bu büyük mesuliyet, vazifelerimizin istikametini tayin edici en büyük rehberdir.

TAMİMLER:

HUSUSÎ KALEM MÜDÜRLÜĞÜ *13/IX/1940*

Sayı : 70/146

ÖZET:

483. Maarif Vekili Hasan-Âli Yücel'in Öğretmenlere hitabı h.

Öğretmen arkadaşlarım;

Yeni ders yılına girerken tatilin dinledirici aylarından sonra yeni bir kuvvet ve hamle ile yüksek vazifenize başlıyacağınız bugünlerde, bir noktayı hatırlatmak isterim.

1 — Her Öğretmen, hangi tahsil derecesinde olursa olsun ve hangi dersi okutursa okutsun, okul denilen yetiştirici müessese içinde her şeyden önce bir terbiye âmili ve unsurudur. Sabırlı, ciddî ve şefkatli, her veçhile talebesine nümune olan öğretmen; mürebbî sıfatını bilhassa vazifesine devam ve ondaki dikkat ve ihtimamile muhafaza edebilir. Hariçte olduğu gibi dahilde ve hususile talebe derse girer ve çıkarken her öğretmenin yakından alâkalı olmasını, okul içinde teessüsü lâzım nizamda tesirli bulunmasını bu sene de kendilerinden rica edeceğim. Bu hususun teminini idare âmirlerimizden beklerim. Verilen emirlerin icrasında zamanın uyuşturucu müessirliğini silmek, ilk vazifemizdir.

2 — Ders yılı başında bütün sene için öğretmenler tarafından hazırlanacak ve müfredat programlarındaki maddeleri tam olarak bitirebilmek için iyi hesaplanıp tesbit edilecek ders tevzi cetvelleri esas alınmak şartiyle talebenin sık sık derse çekilmesi behemhal lâzımdır. Sadece takrire müstenit bir öğretim sisteminin zararlarını söyliyecek değilim. Hiç bir ders müzakeresiz geçmemelidir ve bu, her derste mümkündür. Bilhassa yazılı vazife vermek ve bunları vaktinde tashih ederek talebeyi emeklerinin neticesinden haberdar etmek faydalı olacaktır.

3 — Vekilliğin kabul ve talebeye tevdi ettiği ders kitapları varken imlâ şeklinde not tutturmayı kat'iyen menederim. Bizzat yaptığım teftişlerde elindeki kitabı okumadığı ve sırf kontrolsuz notlarla iktifa ettiği için muvaffak olmamış talebeye rast geldim. Bu gibilerin başarı

sızlıklarının günahı tamamiyle öğretmende ve öğretmeni mürakabe etmeyen idare âmirindedir. Dersler; behemehal kitaplardan takip olunacak, kitaptaki sualler ve meseleler harfi harfine yaptırılacaktır. Böyle hareket etmeyen öğretmenler, vazifelerini iyi yapmamış sayılacaklardır.

4 — İmtihan zamanları, öğretmenler için netice alma zamanıdır. Bunun hazırlanma devresi, ders yıllarıdır. İmtihan neticelerini, kemmî bakımdan ölçmiyerek keyfiyet zaviyesinden görmek, prensibimizdir. Bunun içindir ki, lâyıkın kıymet alması ve fakat talebenin bu keyfiyete yükselmesi, ancak yakından ve candan emek vermekle kabil olabilecektir.

5 — Mesleke yeni girmiş olan arkadaşlar, şimdiye kadar, ancak okumak suretile teşkilâtımız içinde idiler; bügünden sonra okutarak ve terbiye edici olarak aramızda yer alıyorlar. Meslekte onlara tekaddüm etmiş olan arkadaşların, yeni meslekdaşlariyle yakın alâkalarını her cihetten lüzumlu görürüm.

Bu saydığım esaslara, millet ve memleketimize karşı evlâtlarımızı ahlâk ve bilgi yönünden iyi yetiştirmek mesuliyetini deruhte etmiş insanlar sıfatiyle, tam riayet mecburiyetinde olduğumuzu tekrar eder, yeni ders yılını bütün arkadaşlarıma kutlarım.

Bu tamimin 1940 - 1941 yılı tedrisatına başlanmadan önce yapılacak ilk Öğretmen toplantısında Müdürler tarafından okunmasını rica ederim.

Tamimin alındığı en çok 25 Eylûl 1940 tarihinde Ankara'da bulunacak şekilde bildirilecektir.

Maarif Vekili

H. U. *Hasan - Âli Yücel*

NEŞRİYAT MÜDÜRLÜĞÜ *14/IX/1940*

Sayı : 81/9188

ÖZET :

484. 1940 - 1941 ders yılının ilk saatinde talebeye okunacak tamim h.

1 — 1940 - 1941 ders yılının ilk saatinde derse giren her Öğretmen arkadaşın bağlı olarak gönderilen tamimi talebemize, benim adıma okumalarını rica ederim.

2 — Bu tamimler alâkadar öğretmenlere daha önceden dağıtılacak ve ilk derse girdikleri sınıftaki talebeye derse başlamadan önce ne maksatla gönderildiği anlatıldıktan sonra okunacaktır.

3 — Tamimin, talebenin göreceği münasip yerlere asılarak kendileri tarafından da ayrıca okunması temin olunacaktır.

4 — Tamimden nüsha okulunuza gönderilmiştir. Gereğince hareket edilmesini ve bu tamimlerin alındığının en çok 28 Eylûl tarihinde Ankara'da bulunmak üzere bildirilmesini rica ederim.

Maarif Vekili

F. Unat *Hasan - Âli Yücel*

HUSUSÎ KALEM MÜDÜRLÜĞÜ *13/IX/1940*

Sayı : 79/147

ÖZET:

485. Maarif Vekili Hasan - Âli Yücel'in Talebelere hitabı h.

Talebeler;

Yeni ders yılına girdiğiniz şu saatte, geçen sene verdiğiniz emeğin mükâfatı ve karşılığı olarak yükseldiğiniz bu yeni sınıfta bulunmak zevkini temiz yüreklerinizde doya doya hissetmelisiniz. Hepinizi tebrik ederim. Aranızda, imtihanlarda muvaffak olamıyarak aynı sınıfta ikinci defa okuyanlar varsa, onlar da bunun için kaygulanmamalıdırlar. Önlerinde çalışmak, öğrenmek ve muvaffak olmak için bir yıllık uzun bir zaman vardır. Ondan istifade edip kaybettikleri seneyi yeniden kazanabilirler.

Yeni yıla başlarken benim size öğütlerim şunlar olacaktır:

1 — Ana ve babalarınıza, hocalarınıza daima sevgi ve saygı duygularile bağlı olunuz. Hakikî insanlık bu duygularla başlar. Milletinize, memleketinize ve ona çok hizmet etmiş büyüklere sevgi, bu duygulardan doğar. Hiç hatırınızdan çıkarmayın: Büyüklerine saygı, küçüklerine sevgi beslemeyen, Türk değildir.

2 — Her türlü kıymetli ve iyi vasıflar çalışmakla kazanılır. Çalışan, her zaman kazanır; tenbel hiç bir vakit kaybetmekten kurtulamaz. Muntazam, ihmalsiz ve devamlı çalışmalar, birike birike, büyük servetler olur, büyük hizmetler olur. Vatan ve insanlık bu küçük küçük çalışmaların bir araya gelmesile zenginleşir, güzelleşir ve bahtiyarlık bulur. Hiç bir zaman unutmayın: Vazifesini günü gününe yapmayan, tenbellik eden, Türk değildir.

3 — Bilmemek, anlamamış olmak asla ayıp sayılmaz. Ayıp ve fena olan hareket; bilmediğini sorup öğrenmemek, anlamadığını anlamak için emek vermemektir. Onun için bilmediğiniz ve anlamadığınız şeyleri daima ve hiç çekinmeden hocalarınıza sorunuz. Sizin vazifeniz öğrenmek, öğretmenlerinizin zevk ve saadeti ise bilmediklerinizi size öğretmektir.

4 — Size fazla çalışma zaman ve imkânı kazandırmak için öğleden sonraları müzakere saatları koyduk. Bunlarda sükûnla ve ciddiyetle çalışmanızı bilhassa isterim. Son pişmanlık fayda vermez. Daha bugünden, ders yılının ilk saatından itibaren, ileride gireceğiniz imtihanları ve onda muvaffak olamamak bahtsızlığını düşünerek çalışınız. Bir günün ders ve vazifesini ertesi güne bırakmadan çalışırsanız muvaffak olmanıza mâni olacak hiç bir sebep kalmaz.

Hepinize sıhhatlar ve muvaffakiyetler dilerim; hepinizden terbiyeli, çalışkan, gelecek ders yılı başında sınıfı geçecek şekilde vazifesini yapan talebelerimiz olmanızı isterim.

Maarif Vekili

H. U. *Hasan-Âli Yücel*

NEŞRİYAT MÜDÜRLÜĞÜ *25/IX/1940*

Sayı : 83/9516

ÖZET :

486. Çocuk hikâyeleri serisinin 16 ncı sayısı hakkında.

Yeni Adam Gazetesi müessesesi tarafından ayda bir neşredilen Çocuk Hikâyeleri serisinin 16 ncı sayısı olan «23 nisan okuma parçaları» adlı nüshanın ilkokul talebeleri için faydalı bir eser olduğu anlaşılmıştır.

İlgililere tebliğini rica ederim.

Maarif Vekili

F. Unat *Hasan - Âli Yücel*

ORTA TEDRİSAT UMUM MÜDÜRLÜĞÜ *25/IX/1940*

Sayı : 51293/12 - 23306

ÖZET :

487. Talimatnamenin tesbit ettiği yaştan bir yaş büyük veya küçük olanlar h.

Talimatnamenin tesbit ettiği yaşta bulunan talebe alındıktan sonra yer kalırsa bir yaş küçük ve bir yaş büyük olan ve diğer şartları haiz bulunan talebelerin de lise ve ortaokullara kayıd ve kabul edilmesi uygun görülmüştür.

Buna göre muamele yapılmasını dilerim.

Maarif Vekili

H. A. *Hasan-Âli Yücel*

İLK TEDRİSAT UMUM MÜDÜRLÜĞÜ *26/IX/1940*

Sayı : 10935

ÖZET :

488. Hariçten ilkokul imtihanına gireceklere verilecek diplomalar h.

1 — İlkokulu bitirme imtihanına okul dışından girip kazananlara ekli nümune veçhile diploma verilmesi uygun görülmüştür.

2 — Diplomalar beş kuruş bedel mukabilinde İstanbulda Maarif Vekilliği Devlet kitapları mütedavil sermayesi Müdürlüğünden aldırılacaktır.

Gereğince iş yapılmasını dilerim.

Maarif Vekili

H. T. *Hasan Âli Yücel*

TÜRKİYE CÜMHURİYETİ

MAARİF VEKİLLİĞİ

İlk tahsili bitirme imtihanlarına okul dışından girenlere mahsus

İlkokul diploması

Diploma veren okulun bulunduğu

Vilâyet: . . . .

Kaza : . . . .

Nahiye : . . . .

Köy : . . . .

Fotoğraf

Diplomanın:

Numarası . . . .

Derecesi . . . .

. . . . Maarif Müdürlüğünün . . . . tarih ve . . . . numaralı emri üzerine beş sınıflı . . . . İlkokulunda ilk tahsili bitirme imtihanına okul dışından giren ve kazanan . . . . e imtihan edildiği derslerle bunlardan aldığı dereceleri de göstermek üzere bu diploma . . . . yılı . . . . ayının . . . . günü verildi.

Dersler	Dereceler	Dersler	Dereceler
Türkçe		Aile bilgisi	
Tarih - Coğrafya		Ziraat - İş	
Yurtbilgisi		Resim - İş	
Aritmetik-Geometri		Yazı	
Hayat bilgisi		Jimnastik	
Tabiat bilgisi		Müzik	

Maarif Müdürü — İlktedrisat Müfe. — Maarif memuru — Öğretmen — Öğretmen

Tasdik olunur.

(Aşağıdaki kısım diplomanın arkasına gelecektir)

NÜFUS HÜVİYET CÜZDANI SURETİ

Adı		Vilâyeti	
Soyadı		Kazası	
Babasının adı		Nahiyesi	
Anasının adı		Mahalle veya köyü	
Doğum yeri		Sokağı	
Doğum tarihi		Hane No:	
Dini		Cilt No:	
Boy		Sahife No:	
Göz		Hüviyet cüzdanının tarihi	
Renk			
Vücutça sakatlığı veya noksanlığı			

Aslı gibidir.

Bu dergideki tamimler tarafımızdan okunmuştur.

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31	32	33	34	35
36	37	38	39	40